

Sygn. akt III KZ 46/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie Z. Ż.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2014 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie z-cy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w

(...)

z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKo (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z-cy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKo (...), odmówiono przyjęcia wniosku Z. Ż. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w W. sygn. akt II W (...), wobec braku uzupełnienia braku formalnego tego pisma w postaci sporządzenia i podpisania go przez adwokata.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem sporządzonym osobiście Z.Ż., wskazując na brak możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania oraz kwestionując treść dowodów będących podstawą przypisania mu zarzuconego czynu i domagając się wydania sprawiedliwego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie Z. Ż. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek – wobec braku należycie wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia – nie podlegał rozpoznaniu. Podstawy merytoryczne i warunki formalne wznowienia postępowania karnego są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, co w tej sprawie nie nastąpiło. obrońca wyznaczony z urzędu w celu zbadania sprawy i sporządzenia stosownego wniosku lub opinii o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, przeanalizował akta oraz okoliczności podnoszone obecnie przez autora wystąpienia i wyraził przekonanie, że nie zawierają one argumentów spełniających ustawowe wymagania sformułowane pod adresem nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W złożonym obecnie zażaleniu Z. Ż. nie wykazał, aby obrońca nierzetelnie zbadał akta jego sprawy, bądź też pominął okoliczności podnoszone przez skarżącego już po prawomocnym zakończeniu procesu, a mogące mieć znaczenie na obecnym etapie procedowania. Z treści kolejnych pism Z. Ż., w tym zarówno osobistego wniosku o wznowienie postępowania, jak i zażalenia wynika, że w/w kwestionuje treść dowodów mających dla niego niekorzystną wymowę, a przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd *meriti*. Jednak taki zabieg – oczywisty w toku rozprawy i kontroli instancyjnej -, na obecnym etapie sprawy jest możliwy po wykazaniu, w drodze odrębnego postępowania, że w związku z przedmiotowym procesem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.). Stosownie jednak do dyspozycji art. 541 § 1 k.p.k., taka sytuacja musi być potwierdzona wyrokiem skazującym za powyższy czyn lub orzeczeniem stwierdzającym niemożność jego wydania z powodów wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 k.p.k. lub w art. 22 k.p.k. W niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności tego rodzaju, czego konsekwencją było utrzymanie w mocy zaskarżonego zarządzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.